

[Hauch.]

ninger ved Behandlingen af denne Sag og de Behrejdelse, som han rettede mod Partiet Venstre, fuldkommen uberettigede.

Finansministeren (H. P. Hansen): Det ærede Medlem for 7de Kreds (Patursson) mente, at ved Afvisningen af det Ændringsforslag, som det ærede Medlem stillede ved Sagens anden Behandling, var Færingernes Ret til at tale her forskertset i kommende Tider. Det ærede Medlem sagde, at Nationens Ret derved blev krænkede. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem altsaa ikke føler sig som Repræsentant for Færingerne, men egentlig som Repræsentant for sig selv, thi føler han sig som Repræsentant for Færingerne, saa har Færøernes Befolkning jo Ret til at tale i denne Sal, som de har Ret til gennem den folkevalgte Repræsentant i det andet høje Ting at gøre Færøernes Ønsker gældende der. I øvrigt vil jeg sige til det ærede Medlem, at jeg regner med, at Færøernes Befolkning fremdeles ønsker, at Færøerne skal være tilsluttet Danmark. Paa dette Grundlag søger vi at skabe den mest demokratiske Forfatning for hele Landet, og det er beklageligt, at det ærede Medlem ikke er saa demokratisk indstillet, at han kan stemme for det foreliggende Forslag.

Til den ærede Ordfører for Venstre (Hauch) skal jeg sige, at naaar han gør gældende, at Venstre ikke har svigtet sin Stilling med Hensyn til den almindelige Valgret, er dette ikke rigtigt. Den Grundlov, der blev gennemført i 1915, indeholdt ikke den lige og almindelige Valgret helt og fuldt; den opfyldte ikke det, som Venstre tidligere havde krævet: ingen over og ingen ved Siden af Folketinget. Nej, Venstres Stilling i 1915 var den, at man skabte en Særstilling for Venstre i kommende Tider. Det omtalte jeg udførligt ved Sagens første Behandling, og det nytter ikke, at det ærede Medlem vil afvise dette ved at henvise til, hvad den nuværende højtærede Justitsminister udtalte ved Grundlovens Vedtagelse i 1915. De Lovord, der lød ved Grundlovens Vedtagelse, var berettigede, naar man ser hen til, hvilket uhyre Fremskridt den var i Forhold til den da bestaaende Ordning, idet de gamle Privilegier blev stedet til Jorden. Men der blev jo indført nye. Man kan nok staa op her og sige, at den almindelige Valgret er gennemført, men den kan jo ikke faa Lov til at udfolde sig. Naar de to Partier, som nu har Flertal i Folketinget, og af hvilke den nuværende Regering er udgaet, ogsaa har

Flertal blandt Landstingsvælgerne, men alligevel ikke har Flertal i denne Sal, saa er det, fordi Valgordningen med Hensyn til Landstinget — og den er jo en Følge af Grundlovsbestemmelserne — er af en saadan Karakter, at den almindelige Valgret ikke kan komme til at herske helt og fuldt.

Det ærede Medlem hævder, at Venstre aldrig har gjort sig til Talsmand for et Ætkammerssystem, men Venstre har jo dog, som jeg gentagne Gange har anført, og som det ogsaa er udtalt af andre her i Salen, fra Tidernes Morgen gjort sig til Talsmand for det Standpunkt, at det var Folket, der skulde herske, uden indskrænkende Bestemmelser. De Regler, vi har om Landstingets Sættelse, er imidlertid af den Karakter, at Folkets Herskerret ikke kan opfyldes. Det ærede Medlem ønsker vedblivende et Tokammerssystem. Er det ikke saaledes, at et æret konservativt Medlem i det andet høje Ting har udtalt, at det er urimeligt at have to Kamre, som er bygget op paa samme Grundlag? Men naar dette er urimeligt, maa man altsaa, hvis man skal have et Tokammerssystem, have to Ting, der er bygget op paa forskelligt Grundlag. Og det er det, der er sket. I Kraft heraf kan Venstre og Konservative, skønt de er i Mindretal i Befolkningen, lægge sig hindrende i Vejen for Forslag, som det demokratiske Flertal ønsker gennemført. Det nytter ikke, at den ærede Ordfører taler nok saa smukt om, at Venstre er Tilhænger af den almindelige Valgret, for her gælder det gamle Ord: Vis mig din Tro af dine Gerninger! Det vil Venstre ikke.

Hauch: Den højtærede Finansminister kan gøre sig al den Ulejlighed, han vil, og fremsætte alle de Udtalelser, han vil, det vil dog ikke lykkes ham at tilsløre den Kendsgerning, at der ved Grundloven af 1915 er gennemført almindelig Valgret. Jeg ser bort fra, at den højtærede Minister ønsker at udviske de smukke og rigtige Bemærkninger, som den nuværende højtærede Justitsminister fremsatte ved den festlige Lejlighed, da Grundloven blev vedtaget — det maa de højtærede Ministre afgøre med hinanden indbyrdes. Forskellen mellem Valgretten til Landstinget og Valgretten til Folketinget viser sig jo i Alderen, og da Forfatningen blev gennemført, var det Meningen, at der skulde være den Forskel mellem de to Tings Arbejdsmaade, som knytter sig netop til denne Aldersforskel. Herved skabes — forhaabentlig — den Besindighed og Ro med Hensyn til Gennemførelsen af politiske Forandringer, som det